

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

men paa den anden Side dog ikke længere, end at der neppe kunde være Tvivl om, at der vilde være god Anvendelse for Beløb omkring ved den Størrelse, som vi havde nævnt, uden at jeg dog vilde henholde mig til nogen bestemt Sum.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at sige, at jeg tror ikke, man skal have Betæneligheder i den Retning, som den højtærede Minister gjorde gældende, overfor det tekniske. Det er mig bekendt, at blandt dem, der maa døje Arbejdsledsheden onde Kaar, er ogsaa et meget betydeligt Antal Polyteknikere; de har vistnok for ganske nylig holdt Møde i Ingeniørforeningen netop for at drøfte, ad hvilke Veje man vilde være i Stand til at hjælpe derpaa, og det vilde jo kun være glædeligt, hvis der ogsaa paa dette Omraade kunde findes Anvendelse for saadanne ledige.

Jeg kan heller ikke lægge Vægt paa, naar den højtærede Minister siger, at man ikke vilde være i Stand til at skaffe Arbejds-kraft paa de Steder, hvor Arbejdet skulde udføres, thi om de her nævnte Arbejder udføres lidt hurtigere eller lidt langsommere, vil jo være ganske uden Indflydelse paa Arbejdskraftens Fordeling her i Landet. Vi kender ogsaa meget godt Fortilfælde for, at man har fundet det nyttigt at træffe Foranstaltninger af en saadan Karakter, at Arbejdskraften maa tilvejebringes langvejs fra, men jeg vover den Paastand, at der intetsteds her i Landet vil være Nødvendighed for at hente Arbejdskraft ret langt borte.

Jeg beklager at maatte gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Steen, at det maa skyldes en Fejltagelse, naar det ærede Medlem mener at kunne hævde, at der i det af mit Parti stillede Forslag ikke er Tale om Rentelettelse eller Rente-frihed. Det ærede Medlem kan have den Opfattelse, at den fra vor Side foreslaaede Rentelettelse og Rente-frihed ikke er tilstrækkelig stor, men man kan ikke sige, saaledes som det ærede Medlem gjorde, at den *saves*. Jeg vil derimod sige, at hvis det ærede Medlem formaaede at gøre et saadant Indtryk paa den højtærede Minister og Flertalspartierne her i Salen, at det blev muligt at skabe en lavere Rente end den, som vi har tænkt os, vil der ikke være Tale om, at vi vil stille os uvilligt til at gaa med dertil.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Ulrich sige, at jeg synes, det ærede Medlems Bekymring paa det kommunale Selvstyres Vegne var unaturlig. Naar der er Tale om

Forslag, sigtende til, at man fra Statens Side skulde være behjælpelig med at fremskaffe Midler til, at man i større Udstrækning og efter mere bestemte Planer blev i Stand til at sætte ind overfor Arbejdsledsheden, synes jeg ikke, det kan kaldes, at Staten bliver Barnepege for Kommunerne. Naar det ærede Medlem Hr. Ulrich mener, at det vilde være urimeligt, om Staten skulde gøre noget saadant overfor Kommunerne, vil jeg have Lov til at sige, at jeg har den Opfattelse, at det netop er ganske rimeligt, naar man tager i Betragtning, at Staten ogsaa ved det ærede Medlem Hr. Ulrichs Støtte har været med til at tilrettelægge Situationen saaledes, at det i alt overvejende Grad er overladt til Kommunerne at bære de meget betydelige Byrder ved Arbejdsledsheden. Jeg synes, det er ganske rimeligt, naar man er kommet ud i, at Staten har skubbet fra sig, hvad den dog maa være forpligtet til at tage Del i. Man kan selvfølgelig ikke længere blive ved med, om jeg saa maa sige, at nappes om, hvorvidt de arbejdsløse skal have ekstraordinær Hjælp eller ikke Hjælp. Naar man har tilvejebragt Love, som berøver disse arbejdsløse Hjælp, og der fremdeles er arbejdsløse her i Landet, som skal hjælpes, bliver det Kommunerne, der uretfærdigt kommer til at bære Byrden. Det er ganske urimeligt og bør fremhæves, hver Gang der er en Lejlighed dertil, for det er naturligt, at Staten paa en eller anden Maade søger at gøre sin store Uret mod Kommunerne god igen.

Ulrich: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Steen) var i sin Replik inde paa, hvor Pengene skulde komme fra, i Anledning af en Udtalelse af den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Nørskov). I den Anledning vil jeg gerne sige, at jeg nærer jo ikke Spor af Tvivl om, at Pengene kan vi nemt skaffe, men det rummer en Fare, hvis man her i Landet vedblivende vil laane Penge i den Udstrækning, der her er Tale om, særlig hvis man vil laane dem udefra, og det bliver man vistnok nødt til, for herhjemme er der ikke saa farligt mange af dem, Samfundet har jo sørget for at plyndre sine Medlemmer saaledes, at der ikke er flere Penge tilbage. Skal man vedblive at laane Penge udefra til saadanne Formaal, ja, saa kommer den Dag meget snart, da Danmark i Udlandets Øjne vil blive betragtet som en Nation, som man ikke særlig gerne vil udlaane Penge til. Hvis det var til produktive Formaal, var det noget helt andet, men jeg vil dog ikke